

Библиотека
ХУМОР И САТИРА

Књига 111

Мио Лазаревић

ДВА ВЕКА ПОД СРБИМА

афоризми

Алма

Београд, 2012

ЈАДНИЦИ

Револуција није појела сву своју децу,
многи су били премасни.

Овај народ је заслужио бољу власт;
ова власт није заслужила овакав народ.

За Србина је Европа обећана земља.
Америко, далеко ти Бела кућа!

Косово је богато рудом,
али највише се ради с дрогом.8

Млади неће у радничка занимања
јер после треба да штрајкују.

Бескласно друштво дели се на
богате и сиромашне.

Ми заиста добро чувамо своју имовину.
На многим фабрикама је катанац.

Ово данас је лумперајка од пролетаријата.
Од Маркса смо наследили мраксизам.

Српски пролетер: пре подне ради у фирми,
а поподне зарађује за живот.

Ова демократија је супер,
скоро као социјализам.

И ја сам за монархију, али нема више Тита.

Некад смо се плашили богатих сељака.
Данас – сиромашних радника.

Гладни у Африци, не брините.
Ми смо уз вас!

Србија би највише имала витезова шведског стола.
Ми смо увек будни.

Не можемо да заспимо од глади.
Никад нисам имао, а сад баш немам.

Србија је богата и може да исхрани
два милиона становника.

Демократији капа доле и - уделите нешто.

Највише је угрожен средњи слој.
Они на врху и они на дну су
и даље у истом положају.

Лако је сиромашнима,
могу да изгубе врло мало.

Коме да се жалим кад су сви ожалосћени?

Раније сам много боље живео,
имао сам и за хлеб.

Код нас једни раде, други напредују.

Неко повија кичму само кад се клања.

Што су бољи услови живота,
лошије живимо.

Рад је створио човека.
Шта је онда створило нерадника,
а и он је човек?!

Нећу да се хвалим, али живи се некако.
Поред толико унутрашњих непријатеља,
почело је и стрпљење да ме издаје.

Како да не буду толики промашаји,
кад циљ није прави.

И ја вршим притисак на потрошњу,
али нервни.

Радничка реч има да се чује и тачка! .

Благодети савременог друштва
многи осећају на својим плећима.
Пресекао је врпцу и срушио фабрику.

Збор гладних штрајкача одржао се у мензи.

Немам ништа, и то је нешто.

Сви су људи једнаки,
само имају различит поглед на тањир.

Штрајкачи су се смирили,
добили су по порцију.
Још се добро држимо за сламку.

На мору летују страни радници
и домаћи нерадници.

Код нас посао деценије
пређе у пљачку столећа.

На дну смо. Бар је чврсто.

И кад бисмо испливали на површину,
нашли бисмо се на сред океана.

Калауз се жали да се много ради по кључу.

Ко каже да се ништа не мења?
Све је горе и горе...

Издржите, радници, још мало,
толико је остало!

Штрајкачи су се вратили на посао
необављена посла.

Пад стандарда директно утиче
на дизање других ствари.

Радници су дигли руке,
а неки дижу све што стигну.

Фабрика је изграђена по систему:
кључ у руке, а сад је катанац на вратима.

Рођен сам у немаштини, а живим у беди.

Запошљавањем свега и свачега,
створили смо овакву незапосленост.

На радницима кост и кожа.
На господи LA COSTA и кожа.

Има радника и у скупштини.
Кад дођу да се жале.

Кад би се радници питали,
многи говорници би остали без посла.

Извршене су корените промене,
сменили су трактористу.

За сиромашне је утеха
што су на свету у већини.

Бирајмо вредне и способне.
Па зар до сад нису такви бирани?
Јесте да је са врха бољи поглед,
али и одоздо се све види.

Од природних лепота и блага,
остала нам је само руда.

Нема више извртања џепова,
преврће се цео капут.

Нисам слеп,
али не видим излаз из ове ситуације.

И данас има народних хероја.
Са једном платом издржавају њих шесторо.

Просечан Србин највише троши на храну.
Шта ће, гладна душа?

Срп и чекић се грчевито боре
против оловке.

Ако ћемо поштено, крали су.
Док једни вичу: хоћемо веће плате,

други вичу: хоћемо веће палате!
Због тога што радници стежу каиш,
некима пуца прслук.

Кад дође то боље сутра,
можда ћемо тад сви немати исто!

Најгоре је што је ова криза много скупа.

Стандард радника пао је на најниже гране јер су неки мајмуни још горе.

Радници су баш спортски типови:
прескачу оброке као од шале.
Закључак владе: сиротињо, богати смо!

Код нас поред природних,
постоји и велики број приватних лепота.

Радничка класа штрајкује,
господа партијска странкује!

Можда неће да одумре држава,
али народ је ту.

Многима и два прста иду на руку.
Поломио се док је дошао до посла,
сад не ради ништа.
Нашим политичарима све полази за руком.

Радници су у дилеми: да ли да штрајкују
или да не раде

Могу и ја да купим бели хлеб
кад га зарадим на црно.

Више се брину за заштиту медведа
него радничког стандарда.

Идеје су вам добре,
али ја сам и даље гладан.

Биће гадно када они што су голи
као пиштољ почну и да пуцају.

Може и да дође то боље сутра,
али шта ћемо за прекосутра?

Кад се неки говорник излупа,
да ли је то повреда на раду?

Кључ нашег успеха је - катанац.
Неке народне посланике
као да није бирао народ.

Нико нема што Србин нема.
Он нема ни за хлеб.

Наши радници су пролетери свих земаља.
Маст се маже, а народ се на хлеб лаже.

Дабоме да се залажу за приватно
кад су покрали друштвено.

Можда су Срби први у Европи употребљавали
кашику и виљушку, али ће изгледа први престати и
да их користе.
Прошао је он сито и мито.

Мене је доведе довело тешко детињство наших
политичара.

Имамо ми богатство,
само није добро распоређено.

Штедим на сваком кораку,
не могу ни ципеле да купим.

Радник је гладни ослонац нашег друштва.
Лако је било Титу тако дуго да влада
кад је имао два заната.

Није важно што много тога немамо,
важно је да имамо све остало.

За свој високи положај
многи су морали да клекну.

Некад мангупи у нашим редовима,
а сад краду сви редом.

Живим у туђем стану,
радим за кирију и храну.

Кад стежу омчу поглед вам се шири.

Лако је њима кад терет пребаце на слабе.

И наши радници су укључени у освајање месеца:
јануара, фебруара, марта...

Нису они без циља, ми смо им мета.

Пут у напредак:
штрајк – демонстрације – стечај!

Вода је дошла до грла, а они таласају.

Нико нема што ми имамо;
ми имамо и кад немамо.

Гура се некако, а ради се никако.
Хајде што су лопови у њиховим редовима,
него што су ушли и у наше.

Сит сам ваших речи - гладан сам!
Све се хоће кад се може.

Ко ради тај и греши.
Да ли је то утеха за незапослене?

Причају нам бајке, а живимо као у баснама.

Мора да продајемо зјала,
кад фабрике зврје празне.

Црвена економија: фабрика пропала,
а директор се обогатио.

Радници се стално надају бољем сутра,
а сутра дође и прође.

Направио сам корак ка бољој будућности
– купио сам ципеле.

Лако је с народом који тешко живи.

Најважнија споредна ствар
код нас је – храна.

Колико смо се само намучили
да дођемо до дна.

Србија највише има главоња
по глави становника.

Живи се тешко,
али ни то није лако остварити.

Једино код нас још само раде политичари.
Ми се веома лако навикнемо на тешко.

Нећу више да радим,
од нечег мора да се живи.

Молимо наше бранитеље
да нас више не бране.

И они што немају кукају да имају.

Радници преживљавају захваљујући политичкој
жваки.

Динар је код нас средство плакања.

Кад би код нас свако радио свој посао,
нико не би преживео.

Да се сиромаштво вреднује,
радници би били богати.

Кад се погледа како живимо,
нама су најближи суседи афричке земље.

Какво састављање краја с крајем,
не знам где ми је ни завичај?!

Ви који сте дочекали боље сутра,
уделите мало!

Српски пролетери су уједињени
- остали су без посла.

Продао сам и сервис за ручавање
само да бих нешто појео.

Код Срба су сталне свечаности.
Сваког дана једу хлеб и со.

Велика је сила армија незапослених,
али нема вођу.

Упозоравају се пензионери да не хватају и једу
голубове због птичјег грипа.

Ако је време новац,
клошари су најбогатији људи.

Из српских фабрика не излази више дим,
излазе радници.

Ево, ја немам ништа,
али бих за Србију дао све!

Ја немам ништа; то је све што имам.

Најбоље за нашу земљу било би
да је купи неки приватник.

А где је МЕНИ из ресторана
Народне скупштине?!

Директоров ауто има већу квадратуру
од мог стана.

Глођем коску и видим да ми је пас
највећи непријатељ.

Банана држава, а немам ни за банане!

То боље сутра толико ми звучи познато
као да је јуче било!

Просечан Србин живи боље
једино од мрвог Србина.

Не питајте ме како сам зарадио
првих десет евра?!

Какви молитвени доручак,
ја се молим и за ручак и за вечеру?!

Просим, дакле постојим!

Рођен сам у комунизму,
растао у социјализму,
а скончаћу у капитализму.
Па, после кажу да је капитализам добар!

Шта тражи српски радник
изгубљен у магли? Посао!

Оставите се, бре, тих контејнера,
има и лепших ствари у животу!

ВЕСЕЉАЦИ

Ово је најбоља земља за обрађивање људи.

Српска пољопривреда:
сећаш ли се, драга, оне шљиве ранке?!

Кад почну избори,
и ми коња за трку имамо.

Кукуруз је добро родио. Благо свињама!

Није мени криво што се криво не исправи, него
што се и право криви.

Хвала вам на савету, али ја сам и без тога знао да
не знам ништа!

Неки мајмуни падају право с дрвета
у канцеларије.

Ко не трчи за осталим овцама, пасе сам.
Фабрике повратницима из иностранства, земљу
старачким домаћинствима!

Може да се живи и од пољопривреде,
ако си привремено запослен у иностранству.

Колико се ја разумем у пољопривреду, изгледа да смо дубоко забраздили!

Да ли само сељаци обрађују земљу?

Ако се по јутру дан познаје,
пустите ме да спавам.

У нашој задрузи међуљудски односи
били су животињски.

Ма, зовите га ви како хоћете:
бели или црни, али то је мој хлеб!

Они што терају воду на свој млин,
не личе ми на млинаре.

Код нас су многи магарци на коњу!
Од њиве до трпезе има много куvara.

Обећавали су нам брда и долине,
а добили смо нешто збрда - здола.

Испуштене су узде,
па сад коњи воде главну реч.

Како вас није срамота дедова
шта радите с отаџбином?!

Кад се удруже радници и сељаци,
ето ти беде!

На митингу сељака било је и неке господе.

Све ми је јасно, али да у нашој земљи
дође до несташице ђубрива?!

То је нека крупна зверка,
једе само јагњетину.

Неки говорници као да се
освежавају шприцерима!

Српски сељак је сличан америчком фармеру. И он
носи фармерке.

Која црна господа, и сељаци им се смеју?!

На коњским тркама је бар јасна ситуација, тамо
никад не може победити магарац.

Јак сељак - јака држава!
Од њега може и да се узме нешто.

Упркос свему, ми смо га упрскали.
И вуци гладни, и оваца нема!

Да ли економска криза или финансијска беда,
живим од оног што ми је оставио покојни деда.

Српска пољопривреда слична је европској.
И у њу се улажу еври.

Они који не улазе у шталу, највише блеје.

Докле ће будале да нас уче памети?
Опоравак наше пољопривреде:
не липши магарче до зелене траве!

Данас човек треба да буде лисица
да би био вук.

Ми на време оберемо једино зелен бостан.

Наш сељак никад није боље живео,
али у иностранству.

Теоретски су добро потковани,
али неко треба и да повуче.

Свако чудо за три дана,
а ми га баш претерасмо!

Да ли су више криви они који су урадили ово што
су урадили или они што ништа нису урадили?!

Неки никако да саставе крај са завичајем.
У нашој плодној земљи све успева,
а нарочито коров.

Српска посла: људи прекрстили руке,
а жене ноге!

Код јалових речи, дела су килава.

Пољопривреда је фабрика под ведрим небом, зато
сељак стално гледа горе.

Е, па ово је превршило сваку веру!
Упалили су свећу и траже излаз.

Код нас је толико лоше,
да не постоји више ни пољопривредно добро.

Све наше године су родне и гладне.

Ко шта ради Срби само кукају и славе.

Он је наше горе најгори лист.

Није дигао ништа теже од кашике,
али је зато дигао милионе.

По ценама ми смо у Европи,
по зарадама ми смо из Србије, брале!

Срп нешто и ради, а шта је с чекићем?
Код нас се највише седи
по глави становника.

Распродаја народне имовине тече по плану, али
шта ћемо с народом?

Стоке је све мање, тако да се већ може говорити о
кућним љубимцима.

Кад су дали приоритет аграру,
наиђе сушна година.

Да су реформе у аграру споре, види се и по томе
што се отварају фарме пужева.

Да су у младости чували овце,
наши политичари би сад боље чували земљу.

Они што не вреде ни по луле дувана,
пуше скупе цигаре.

И ја сам пророк, ништа не погађам!

Како данашња омладина пије,
старијима дође да се не трезне.

За паметног човека,
закон може да се напише и на тараби.

Ја ћу дидем у Европи!
Динар по динар, евро

Срби су побожан народ
и у Европу ће да уђу на Свети Никад!

Кад сам рекао да припадам небеском народу,
убише бога у мени.

Уместо припреме за пролећну сетву,
опет почињу припреме за изборе.

Србија гори, а багра се чешља!
Историја се понавља:
био сам гоља, и сад сам гоља!

Они што раде испод жита,
једу погачу испод сача.

Та држава је до мојег - плаца!

И ја бирам друштво: чим почне пренос из
скупштине, ја угасим телевизор.

Још само Србија да се одвоји од нас,
па да идем у пизду материну!

Ова година ће бити тешка,
као и остале што су биле.

Поред шљиве,
српски бренд може да буде и шипак!

Нисмо искористили све природне ресурсе. Природа
кука због тога.

Све гениј до генија.
Ваљда има и неко нормалан!

Мој коњ је био први. На линији клања.
Политичари нам попују,
а попови воде политику.

Ове године ће бити тања погача,
али ће зато проја бити дебља.

Подбацио је овогодишњи род пшенице, али се то
неће одразити на млаћење празне сламе.

Због неких волова, опао је сточни фонд.

Засукао сам рукаве,
сутра ћу да пљунем у шаке.

Загађена нам је животна околина,
а и крај нам је страшан.
Спаси нас, боже, нâс!

Ова ситуација у земљи изгледа
као да смо сви на парастосу!

Сви су они за промене,
али да се ништа не промени.

У Србији је увек затишје пред буре.
Србији је свет најгори комшија.

Срби немају везе с Дарвиновом теоријом. Они воде
порекло од сељака.

Он је човек од речи:
кад год зине, не каже ништа.

Положај неке господе прелази у позирање.

Знам једног мајмуна
који никад неће постати човек.

Време је за промене.
Само кад би време могло да се промени!

Лепо причају и обећавају,
милини их је гледати.

Обећавали су куле и градове,
а добили смо нуле и гадове.

Власт је као лепа жена;
многи би волели да су на њој.

У прерасподели југословенске погаче,
неки су добили колаче.

Можда нам се лоше пише
због великог броја неписмених?
Корени кризе налазе се на врху.

Неки ни прстом да мрдну,
али су им зато два прста врло активна.

Од шуме прописа, не виде се букве.
Нашу земљу су упропастили
мито и... још неки.

Сви сми ми људи: неко више, неко мање.

Код нас су стално прелазни периоди.
Мало, мало, па нас неко пређе!

Где си ти био кад сам ја чувао овце?!

Оно што прође сеоским путем,
то не стигне нигде.

Зашто трошити паре на школовање младих, кад се
човек учи док је жив?

Он је у прошлом животу био пас,
а сад је цукела.

Некад кулаци, данас тајкуни;
само се сиротиња не мења.

Код нас све наопако:
што мања земља, то више проблема!

Нисам пророк, али ово на добро не води!

Колико смо жилав народ,
то ти је да пукнеш!

Србија је предео сликан шљивовицом.
Ја неписмен?!

Сад кад те ударим с овим палцем!

Преговарао сам с богом.
Неће да попусти ни за длаку!

Многи су остварили
горње положаје пузањем.

Наша земља је богата - сиротињом.

Вековна српска музика је свирање курцу!

Још само сељаци да почну да штрајкују, па да
начисто пропаднемо!

Више се не држимо за сламку;
сад је то већ плева.

Небеском народу ће од земље
остати само небо.

Криминал цвета,
јер га ђубре политичари.

Многи пољопривредни инжењери,
као да су завршили одсек - ладовина!

Европа нам удара пацке,
Али и ми смо се задевали

ПОТИШТЕНИ ИНТЕЛЕКТУАЛЦИ

Било је то у једној земљи на БАЛКОНУ!

Ко шта ради, Срби само бирају најбоље.

Залутали војсковођа опаснији је
од залуталог метка.

Наша земља је мала, али одабрана.
Наше боље сутра траје вековима.

Ово је најтежа ситуација у историји
наше земље, а било је и тежих.

Нека победи и гори, само да нам буде боље.
Све наше генерације су послератне.

Кад сам се враћао из иностранства,
тек тад сам видео колико је Србија
далеко од Европе.

Имао је лепу боју гласа - црвену.

И ми смо трули, али нисмо запад.

У наставку разговора највише се разговарало о наставку разговора.

Постоје у држави органи, тела...
Да ли негде постоји човек?

Социјализам ја бајка која води
до многих вила.

Постоје романи: Јадници, Идиот...
Живот заиста пише романе.

Наша једина веза са светом је дуговање.

Образовање нам је у кризи,
а имамо толико паметњаковића.

Непријатељи разних боја
нападају наше сивило.

Када говорим сам себи, најдаље се чује.

Били смо морални победници,
све док није дошла и криза морала.

Има времена да се грешке понове.

Одложимо проблеме
за неко срећније време.

Није народ прост,
ситуација је много сложена.

Можете слободно да гласате,
али немој неко да писне!

Хајде да признамо,
па да нам пола дуга опросте.

Одговорност нема име, али знам човека.

Идеја вам вреди пара,
али немамо паре за њено реализовање.

Разграђивали су систем,
да би градили виле.

Неједнакост у друштву има за последицу
једнакост у незадовољству.

Постигли смо изванредне резултате.
Више немамо куд.

Шта вреди што туђе нећемо,
кад немамо ни своје!

Толико мењање функционера може
једино да издржи народ који се не мења.

Оставите се комедија,
ситуација је врло смешна.

Отац ми је био на страни која је победила, али ја
сам данас изгубљен.

Да би се саставио крај с крајем,
требало би имати почетни капитал.

Ако и ухватимо воз за Европу,
бићемо у последњем вагону.

Прво их је понела идеја,
а онда су однели све остало.

Толики су говори утрошени,
а од дела ни говора.

Ми делимо историју на пре и после рата.
Пре или после исто му дође.

Сви људи су једнаки,
само су неки много исти.

Реч имају другови.
Нека се припреме другарице.

Дворске будале су претеча
неких канцеларијских будала.

Знам кривце, ено седе на слободи!
Нисмо ни могли видети да је пет до дванаест. Били
смо у мраку.

Неке би требало вратити на робију
да обнове градиво из марксизма.

Најгоре је кад неко ограничене памети добије
неограничену власт.

Он је био архитекта будућности.
Градио је затворе.

Изгубили су битку,
али нису изгубили власт.

Ухватили су га за реч па га не пуштају,
а боље да су га ухватили за кућу, стан, вилу...

Психофизички смо добро припремљени, можемо да
остваримо још неки пораз.

Ко је за? Ко је против? Има ли живих?

Ако су они заиста радили то што су радили, они онда ништа друго нису ни радили!

Ми смо врло фотогеничан народ,
можемо сви да се сликамо.

Све наше политичке јесени су тужне.

Све је то створио са својих
неколико милиона прстију.

Живимо у времену високе технике.
Народ се пали и гаси
даљинским управљачима.

Бију наши, ал' бију и наши!

За разлику од сексуалне,
у осталим револуцијама
најбоље пролазе воајери.

Кад једног дана победи разум,
полудећемо сви од среће.

Ми смо велики трговци,
зато има много проданих душа.

Неки говорници ништа не кажу,
али то чине гласно.

Кад брод тоне и прогнозе
о будућности падају у воду.

Највише су криви:
Маркс, Енгелс и Француз!

Неко се залаже за ово, а неко лаже за оно.
Наша дугорочна политика
траје од данас до сутра.

Држава мора да изумре,
али зашто баш наша да буде прва?!

Није страшно што је цео свет против нас, само да
се не умеша још неко са стране.

Колику рекламу има демократија,
чудо да нема бољу прођу!

У нашој привреди постоји технолошки вишак и
интелектуални мањак.

Заокруживањем бројки
добијају се само нуле.

Деда је дизао устанке, а унук диже кредите.
Да је наш савременик,

Маркес би написао „Сто година скупоће“.

И ми смо запад, али источна варијанта.
За Србију би боље било
да је Лазар закаснио на Косово.

Ово време је заиста лудо
кад и будале могу да просперирају.

Код нас има мудрости на претек
јер се мало користи.

Шта читао Капитал?! Човек га има!
Ћутање је злато, сребро и бронза.

Одбацимо мрак прошлости,
довољна нам је садашњост.

На двору су извршене значајне промене; смењена
је будала.

Време је новац; а и није неко време.

И мој отац је био у покрету.
Стално је од неког бежао.

Иза успешног човека стоји успешна жена; иза
успешне жене стоји неколико
успешних мушкараца.

Јесте да су се бацали камењем на њега, али он сада
има споменик.

За све ово благостање,
дугујемо иностранству.

Остварио је успех преко – моћи.

Да ли нас је то упропастила сива
или црвена економија?!

Прошла будућност била је боља.

Не брине Србе што немају море,
него што им је вода до грла.

Стално се задужујемо
да бисмо вратили дугове.

Више се не обећава. То се подразумева.

Време је новац. Давно прошло.

Какви клима уређаји, клима цела држава?!

Ови су гори него они, а они су најгори.

Знам те демократијо
кад си социјализам била.

Србија је балканска крчма
у којој кућа части.

Читав народ ишао је за њим,
али он је вешто умакао.

Криза морала је морала доћи.
Време ради иза нас.

Наши политичари су толико смешни,
да их више не треба жалити.

Баш је то неправда:
ми никад нисмо дочекали светлу будућност.

Изгубили смо битку, рат и мир.
Да ништа не ваља, не ваља,
ваља се само дрога.

Максимално што су Срби постигли
је трећи миленијум.

Пет векова под Турцима
и два века под собом.

Срби горуће проблеме решавају ватром.

Млади су код Тита имали бар Дан младости, а данас немају ни сат.

Људски је да се погреши,
али ми стално грешимо.

Кад сам рекао да бих ја био поштен политичар, сви су се около насмејали.

Од свих јуначких народа,
једино су Срби изгубили све ратове.

Није српски ћутати; није српски
предавати се; није српски живети!

СРБИН! То мајка више не рађа!

Најгоре је кад човек постане мајмун
и почне да лаје.

Нема ту више шта да се лаже!
Овде сваки мајмун може да има горилу!

Нисам ја од јуче па да не знам
шта ће сутра бити!

Српску историју писали су слепи гуслари.

Наш Сизиф би гурао гласачку кутију!

Свака школа се плаћа,
а нарочито факултет.

Родила га је мајка за све партије и странке.

Србе је требало да ствара ипак неко искуснији.

Гледам и нешто мислим:
да ли то што мислим вреди размишљања?!

У изградњи земље најбоље пролази
грађевинска мафија.

Мислим, докле ћу да постојим?!
Ако ћемо по кризи, ми смо одавно у Европи!

Спаса нам има, али ниоткуда!

Прошли смо све друштвене и политичке системе,
али нисмо живели ни у једном.

Како да не буде банана држава
поред толико мајмуна?!

Брзо напредујемо,
тако да смо скоро стигли до краја

Ова држава?! То нисам ја!

МИОДРАГ – МИО ЛАЗАРЕВИЋ

(1954, Пожаревац)

бави се писањем хумора и сатире преко двадесет година. Објављује у многим часописима и новинама, на радио таласима и у телевизијским емисијама. За свој рад је и награђиван.

Објавио је девет књига хумористичко- сатиричног садржаја: БИЋЕ БОЉЕ И ДРУГЕ ПРИЧЕ (афоризми); ЛУМПЕРАЈКА ОД ПРОЛЕТАРИЈАТА (приче); СЈАЈ У ГЛАВИ (афоризми); ПРИЧЕ ИЗ ТОРБЕ ОД СКАЈА (кратке приче); НАЗАД У БОЉЕ СУТРА (афоризми)...

Његови радови налазе се у неколико зборника и антологија.

Мио Лазаревић
ДВА ВЕКА ПОД СРБИМА : АФОРИЗМИ

1. издање

<i>Главни уредник</i>	Ђорђе Оташевић
<i>Корице</i>	Милан Бештић
<i>Коректура</i>	Дејана Јовановић
<i>Издавач</i>	„Алма“, Београд
<i>Штампа</i>	„Скрипта интернационал“, Београд
<i>Тираж</i>	300
<i>ISBN</i>	978-86-7974-259-9

www.alma.rs
www.aalma.co.rs
almabg@orion.rs

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41–84

ЛАЗАРЕВИЋ, Мио

Два века под Србима : афоризми / Мио Лазаревић. –
Београд : Алма (Београд : Скрипта интернационал). – 1. изд.
– 95 стр. ; 21 цм. – (Библиотека Хумор и сатира / [Алма, Бео-
град] ; књ. 111)

Тираж: 300.

ISBN 978-86-7974-259-9

COBISS.SR-ID 188573964